

Technical University of Cluj - Napoca
Computer Science Department

Procesarea Imaginilor

(An 3, Semestrul 2)

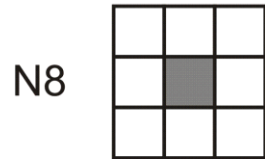
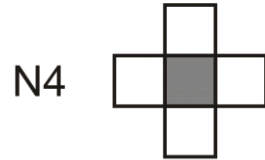
Curs 4: Etichetarea obiectelor. Detecția conturului obiectelor.

Definiții

1. Vecini

- Doi pixeli sunt în vecinătate de 4 dacă au o latură comună.
- Doi pixeli sunt în vecinătate de 8 dacă au cel puțin un colț comun.

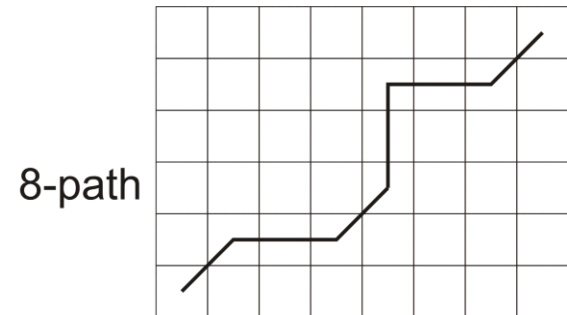
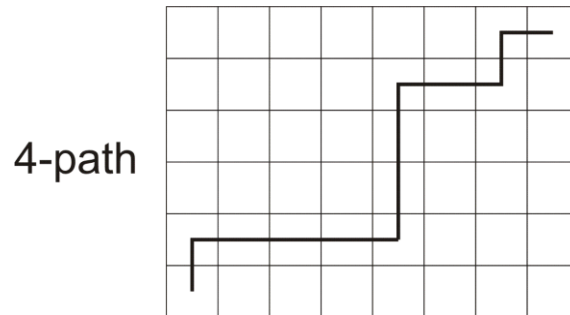

2. Cale (path)

$$\text{Path } (p [i_0, j_0] \Rightarrow p [i_n, j_n]) := \{ [i_0, j_0], [i_1, j_1], \dots, [i_n, j_n] \\ | [i_k, j_k] N_{4/8} [i_{k+1}, j_{k+1}] \forall k = 0 .. n-1 \}$$

N4 \Rightarrow 4-path

N8 \Rightarrow 8-path

Definiții

3. Obiect

$$S := \{ p[i,j] \mid p[i,j] = 1 \}$$

4. Conectivitate

$p_S \leftrightarrow q_S$ (conectat) dacă $\exists \text{ Path } (p \Rightarrow q) \subset S$.

5. Componente conexe

$$\{p_i \in S, i = 1 \dots n \mid p_k \leftrightarrow p_j, \forall (p_k, p_j) \in S, k, j = 1 \dots n\}$$

6. Fundal := mulțimea tuturor componentelor conexe ale mulțimii complement a mulțimii S , $C(S)$, care au puncte pe marginea imaginii. Toate celelalte componente se numesc goluri.

7. Frontieră (boundary)

$$\text{Boundary } (S) := S' = \{ p \in S \mid \exists q \in N_{4/8}(p), q \in C(S) \}$$

$C(S)$ – complement of S

8. Interior

$$\text{Interior } (S) = S - S'$$

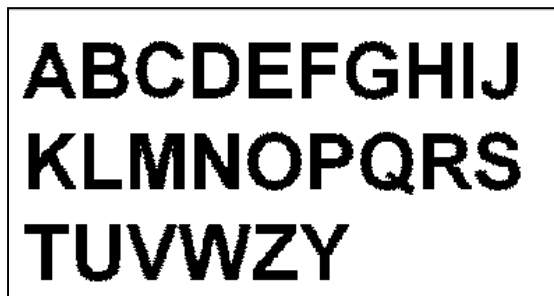
Etichetarea componentelor conexe

Componenta conexa

Mulțimea maximală de puncte conexe

$$\{p_i \in S, i = 1 \dots n \mid p_k \leftrightarrow p_j, \forall (p_k, p_j) \in S, k, j = 1 \dots n\}$$

- O posibilitate pentru a eticheta obiectele unei imagini binare este să alegem un punct unde $b_{ij} = 1$ și să atașăm acestui punct, și vecinilor acestuia, o etichetă. Apoi, se etichetează vecinii vecinilor, etc.
- Când această procedură recursivă se termină, un obiect este complet etichetat, și se poate continua prin alegerea unui nou punct de pornire.
- Pentru alegerea unui nou punct, parcurgem sistematic imaginea și alegem primul punct neetichetat cu $b_{ij} = 1$.

ABCDEFGHIJ
KLMNOPQRS
TUVWZY

⇒
Etichetare

ABCDEFGHIJ
KLMNOPQRS
TUVWZY

Imaginea ca un graf ne-orientat

- Imaginea binară poate fi considerată un graf ne-orientat. Punctele cu valoare 1 sunt vârfurile grafului, iar vecinătățile sunt arcele.
- Etichetarea: identificarea subgrafurilor conexe
- Algoritmi pentru parcurgerea grafului și identificarea componentelor conexe: explorarea în lățime (Breadth First Search, BFS), sau explorarea în adâncime (Depth First Search, DFS)
- Vom folosi în continuare BFS
- Notatii:
 - $B(i,j)$ – valoarea imaginii binare în poziția (i,j)
 - $L(i,j)$ – valoarea etichetei în poziția (i,j) , inițial zero
 - $\text{Neighborhood}(i,j)$, $\text{Neighborhood}(p)$ – mulțimea punctelor ce se află în vecinătate de 8 sau 4 față de punctul (i,j) , sau față de punctul p .
 - Q – o structura de date de tip coadă
 - $Q.empty()$ - returnează **true** dacă coada este goală
 - $Q.enqueue(p)$ - plasează un punct în coadă
 - $p = Q.dequeue()$ - scoate un punct din coadă

Imaginea ca un graf ne-orientat

- Algoritm de etichetare folosind BFS

For i=1 to NLINES

For j = 1 to NCOLUMNS

 if (B(i,j)==1 and L(i,j)==0)

 L(i,j) = NEWLABEL()

 Q.enqueue((i,j))

while (not Q.empty())

 p = Q.dequeue()

For all r in Neighborhood(p)

if (B(r.i, r.j)==1 and L(r.i, r.j)==0)

 L (r.i, r.j) = L (p.i,p.j)

 Q.enqueue(r)

End if

End for

End while

End for

End for

Imaginea ca un graf ne-orientat

- NEWLABEL() – funcție care va returna la fiecare apel un număr nou, care va fi folosit ca etichetă pentru grupul de pixeli conectați
- Neighborhood(p) poate fi implementată ca vecinătate de 4, având drept elemente coordonatele $(i-1, j)$, $(i, j+1)$, $(i+1, j)$ și $(i, j-1)$, ca vecinătate de 8, sau se poate utiliza orice altă definiție a vecinătății. De exemplu, se poate defini o vecinătate a tuturor pixelilor care sunt depărtați cu mai puțin de 3 unități de pixelul (i,j) .
- Pentru coada Q se poate utiliza un șir obișnuit (array), cu doi indecși, unul care crește la adăugarea unui element nou, și celălalt care crește la extragerea unui element. Coada este vidă atunci când cei doi indecși sunt egali.

Etichetare secvențială

Algoritmul iterativ (Haralick 1981)

- Nu este necesară memorie suplimentară pentru a produce imaginea etichetată.
- Metodă folositoare atunci când memoria este limitată.

1. Inițializare – fiecare pixel obiect primește o etichetă unică

2. Repetă:

Propagarea etichetelor de sus în jos și de la stânga la dreapta

Propagarea etichetelor de jos în sus și de la dreapta la stânga

Până când nu se mai produc schimbări

procedure Iterate;

“Inițializarea fiecărui pixel obiect cu o etichetă unică”

for L:=1 to NLINES **do**

for P:=1 to NCOLUMNS **do**

if I(L,P) =1

then LABEL(L,P):=NEWLABEL()

else LABEL(L,P):=0

end for

end for;

Etichetare secvențială

“procedure Iterate – page 2”

repeat

“Trecerea sus-jos”

CHANGE:=false;

for L:=1 to NLINES **do**

for P:=1 to NCOLUMNS **do**

if LABEL(L,P)<>0 **then**

begin

 M:=MIN(LABELS(NEIGHBORS(L,P)U(L,P)));

if M<> LABEL(L,P)

then CHANGE:=true;

 LABEL(L,P):=M

end

end for

end for;

Etichetare secvențială

“procedure Iterate – page 3”

“Trecerea jos-sus”

```
for L:= NLINES to 1 by -1 do
  for P:= NCOLUMNS to 1 by -1 do
    if LABEL(L,P)<>0 then
      begin
        M:=MIN(LABELS(NEIGHBORS(L,P)U(L,P)));
        if M<> LABEL(L,P)
        then CHANGE:=true;
        LABEL(L,P):=M
      end
    end for
  end for;
until CHANGE==false
end Iterate
```


Etichetare secvențială

Exemplu (N4 – vecinătate de 4)

	1	1		1	1	
	1	1		1	1	
	1	1	1	1	1	

1. Imagine inițială

	1	2		3	4	
	5	6		7	8	
	9	10	11	12	13	

2. Inițializare

	1	1		3	3	
	1	1		3	3	
	1	1	1	1	1	

3. Propagare sus-jos,
stânga-dreapta

	1	1		1	1	
	1	1		1	1	
	1	1	1	1	1	

4. Propagare jos-sus,
dreapta-stânga

Algoritmul clasic

Exemplu (vecinătate de 4)

1					1	1
		1	1			1
		1				1
		1				1
1	1	1				1
	1	1		1		1
	1	1	1	1		1
				1	1	1

1. Imagine inițială

1					2	2
		3	3			2
		3				2
		3				2
4	4	3				2
	4	3		5		2
	4	3	3	3		2
				3	3	2

2. Imagine etichetată după prima parcurgere

EQTABLE:

(4, 3), (3, 5), (3, 2) ...

EQCLASSES:

1: {1}

2: (2, 3, 4, 5)

....

Algoritmul clasic

procedure Classical

“Initializarea claselor de echivalență”

EQTABLE:=CREATE();

“Parcurgerea 1, de sus în jos”

for L:= 1 to NLINES **do**

“Se inițiază etichetele de pe fiecare linie cu zero”

for P:= 1 to NCOLUMNS **do**

LABEL(L,P):=0

end for

“Procesarea liniei”

for P:=1 to NCOLUMNS **do**

if I(L,P):= 1 **then**

begin

A:= LABELED_NEIGHBORS((L,P));

if ISEMPY(A)

then M:=NEWLABEL()

else M:= MIN(LABELS(A));

LABEL(L,P):=M;

for X in LABELS(A) and X<>M

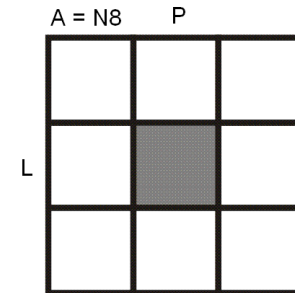
ADD(X, M, EQTABLE)

end for;

end

end for

end for;

Algoritmul clasic

“Găsirea claselor de echivalență”

```
EQCLASSES:=Resolve(EQTABLE);
```

“Parcurgerea 2, de sus în jos”

```
for L:= 1 to NLINES do
```

```
    for P:= 1 to NCOLUMNS do
```

```
        if I(L,P) = 1
```

```
            then LABEL(L,P):=EQCLASSES(LABEL(L,P))
```

```
    end for
```

```
end for
```

```
end Classical
```

- **Resolve()** – algoritm pentru găsirea componentelor conexe ale structurii de graf definită prin mulțimea echivalențelor (**EQTABLE**) găsită la prima parcurgere
- Principala problemă a algoritmului clasic este tabela de echivalențe, care pentru imagini cu multe regiuni poate deveni foarte mare.

Rezolvarea claselor de echivalență

- **Resolve()** – algoritm pentru găsirea componentelor conexe ale structurii de graf definită prin mulțimea echivalențelor (**EQTABLE**) găsită la prima parcurgere
- **EQCLASSES (L)** – rezultatul algoritmului **Resolve()**. Pentru fiecare etichetă L, se va returna o clasă de echivalență.
- **Resolve()** este un algoritm de **etichetare a etichetelor**
- Etichetele primare formeaza un graf ne-orientat
- Un arc între două etichete este o intrare în tabela **EQTABLE**
- Vom defini mulțimea vecinătate a unei etichete L

$$\text{Neighborhood (L)} = \{ M \mid \text{Există un indice } k \text{ astfel încât } \text{EQTABLE}(k).A == L \text{ și } \text{EQTABLE}(k).B == M, \text{ sau } \text{EQTABLE}(k).A == M \text{ și } \text{EQTABLE}(k).B == L \}$$

- Vom utiliza algoritmul BFS, bazat pe o coadă Q

Rezolvarea claselor de echivalență

Procedure Resolve()

For L = 1 to MAX_LABELS EQCLASSES(L) = 0 **end for**

For L = 1 to MAX_LABELS

if (EQCLASSES(L) == 0)

EQCLASSES (L) = NEW_EQUIVALENCE_CLASS()

Q.enqueue(L)

while (not Q.empty())

M = Q.dequeue()

For all N in Neighborhood(M)

if (EQCLASSES(N) == 0)

EQCLASSES(N) = EQCLASSES(M)

Q.enqueue(N)

End if

End for

End while

End for

Return EQCLASSES

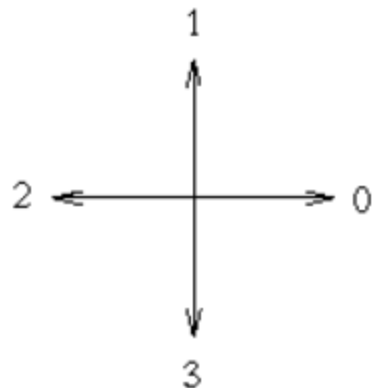

Urmărirea conturului

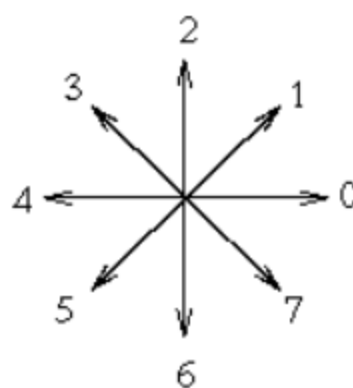
Frontieră / contur

$$\text{Contur}(R) = \{ p \in R \mid \exists q \in N_{4/8}(p), q \in C(R) \}$$

- **Conturul** sau ***i-conturul*** unei mulțimi de pixeli conectați R este definit ca mulțimea tuturor pixelilor din R care au cel puțin un ***i-vecin*** ce nu aparține lui R . ($i = 4$ sau 8)
- **Coduri lanț – coduri de direcție** : c
(operațiile numerice pe c sunt modulo 4 sau modulo 8)

4 vecini

8 vecini

1

Urmărirea conturului

Algoritmul de trasare a conturului

1. Cauta in imagine (top-down si left-right) pana cand gaseste un pixel de start P_0 . Se defineste o variabila dir care stocheaza valoarea directiei ultimei mutari (miscari) de-a lungul conturului, de la pixelul precedent la cel curent. Valorile initiale se asigneaza astfel:

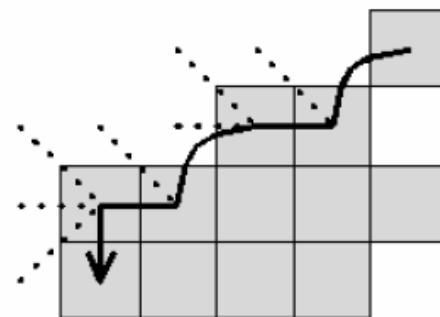
- $dir = 0$ pt. N4
- $dir = 7$ pt. N8

2. Se cauta urmatorul punct de contur intr-o vecinatate de 3×3 In jurul pixelului curent in sens anti-orar, incepand cu directia

- $(dir + 3) \bmod 4$ (Fig. 1c)
- $(dir + 7) \bmod 8$ if dir este par (Fig. 1d)
- $(dir + 6) \bmod 8$ if dir este impar (Fig. 1e)

Primul pixel de "1" gasit este noul element de contur curent P_n . In acelasi timp se actualizeaza valoarea dir .

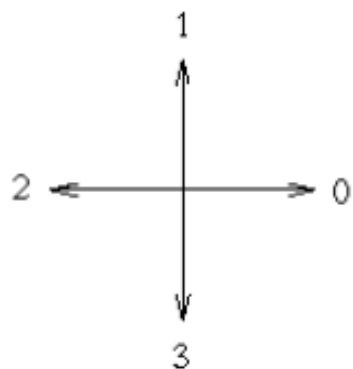
3. Daca elementul de contur curent P_n este egal cu elementul P_1 si daca elementul P_{n-1} este egal cu P_0 , STOP. Altfel repeta pasul 2.
4. Conturul detectat este reprezentat de multimea: $P_0 \dots P_{n-2}$.

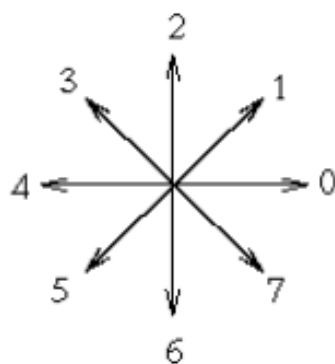

Urmărirea conturului

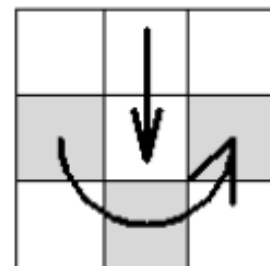
Algoritmul de trasare a conturului

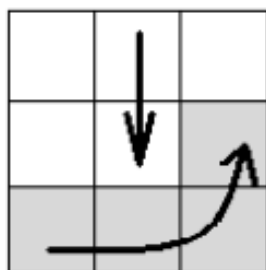
(a)

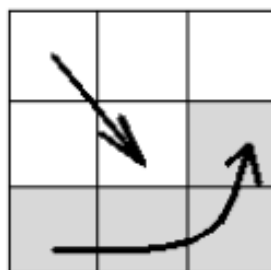
(b)

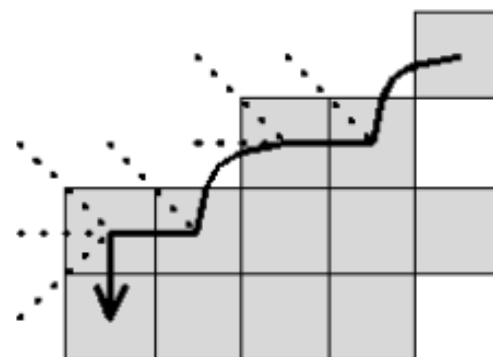
(c)

(d)

(e)

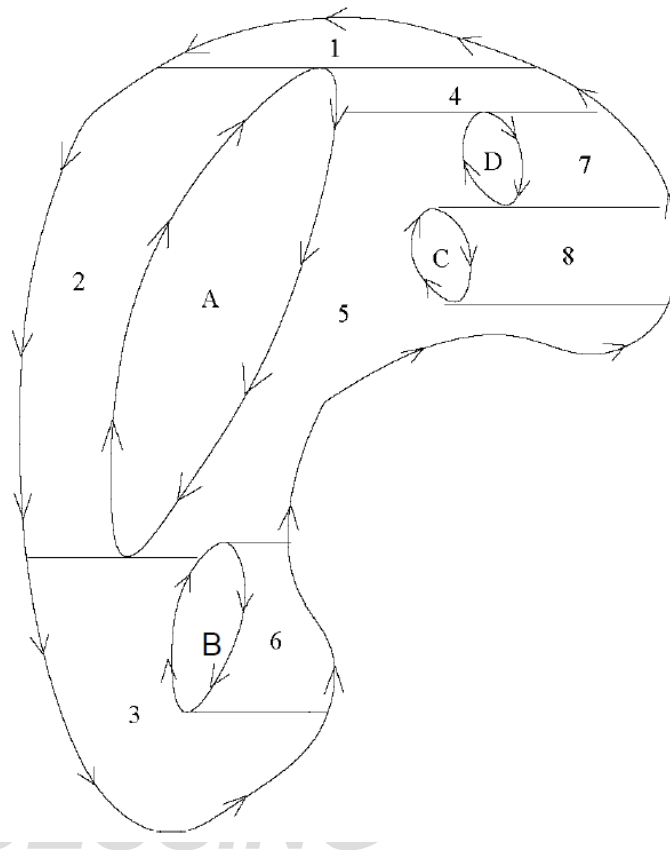

(f)

Urmărirea contururilor multiple

- Pot exista mai multe obiecte – mai multe contururi exterioare
- Pot exista găuri în obiecte – contururi interioare
- Contururile exterioare se parcurg în sens anti-orar
- Contururile interioare se parcurg în sens orar

Urmărirea contururilor multiple

Modificare algoritm de parcurgere:

Pixelii vizitați trebuie marcați

- Exemplu: pixeli obiect nevizitați – valoare 1, pixeli obiect vizitați – valoare 2

La finalizarea parcurgerii unui contur, se vor analiza punctele de pe arce descendente, și se va căuta pe direcția orizontală spre dreapta, pentru identificarea punctelor de margine de gol – puncte cu valoare 1 (ne-parcurs) care au la dreapta un vecin de valoare 0 (fundal)

- Se va apela algoritmul de parcurgere începând cu punctul găsit

Aproximarea prin poligoane

Aproximarea poligonală a conturilor

Curba $C: f(x,y)=0 \Rightarrow$ poligon ce aproximează cât mai bine pe C , având în același timp un număr cât mai mic de vârfuri posibil:

- Orice algoritm de potrivire a unui poligon necesită partiționarea datelor de intrare în grupuri, fiecare grup fiind aproximat de câte o latură a poligonului.
- O simplificare a problemei este că latura poligonului va fi o linie trasată între punctele extreme ale fiecărui grup, în loc de găsirea soluției optime.
- Dacă eroarea de aproximare este prea mare, grupul va fi împărțit în două, și tot așa până când eroarea devine acceptabilă.
- Fie Q un contur format din punctele $P_i (x_i, y_i)$ unde $i=1, 2, \dots, n$, și ε un prag pentru eroarea de aproximare.

Aproximarea prin poligoane

Procedure POLIGONAL_APROX(Q)

begin

A:=Create_List();

B:=Create_List();

i=Index_of_first_point(Q);

j=Index_of_the_most_far_point(Q);

Insert(j,A); Insert(j,B); // B = (P_j)

Insert(i,A); // A = (P_j, P_i)

while((A!=NULL)

{

Fie *k* și *l* indecșii ultimelor elemente din listele *A* și *B*;

Fie P_k P_l segmentul generat de cele două puncte;

Fie *m* indexul celui mai îndepărtat punct de segmentul P_kP_l, dintre punctele de contur ce încep din P_k și se termină în P_l, conturul fiind parcurs în sens opus acelor de ceasornic.

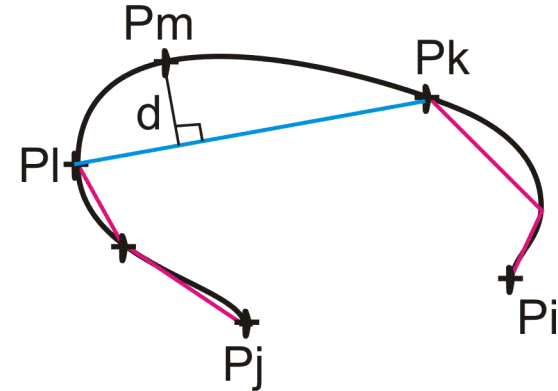
if ((d=Distance(P_m, P_kP_l)) > ε)

then Insert(m, A)

else { Delete(k, A)
Insert(k, B); }

}

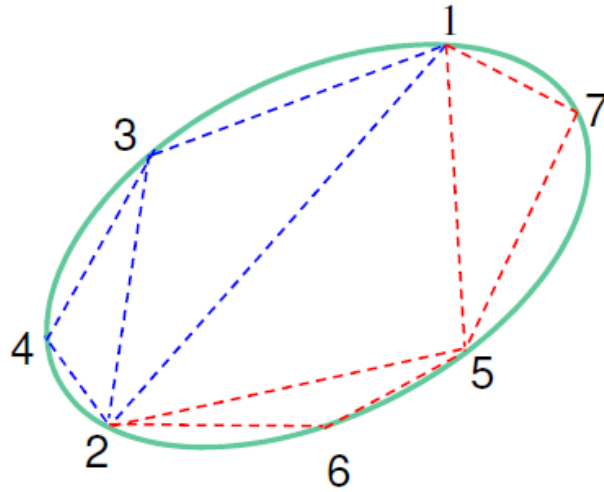
end

$$\text{distance}(P_1, P_2, (x_0, y_0)) = \frac{|(y_2 - y_1)x_0 - (x_2 - x_1)y_0 + x_2y_1 - y_2x_1|}{\sqrt{(y_2 - y_1)^2 + (x_2 - x_1)^2}}$$

Aproximarea prin poligoane - exemplu

A	B
2	2
1	
3	
4	
2	2
1	4
3	
2	2
1	4
	3
2	2
	4
	3
	1
	1
2	2
5	4
	3
	1

A	B
2	2
5	4
7	3
	1
2	2
5	4
	3
	1
	7
2	2
	4
2	2
6	4
	3
	1
	7
	5

A	B
2	2
	4
	3
	1
	7
	5
	6
	2
	4
	3
	1
	7
	5
	6
	2